

Dagboek van een Leek

Vrijdag 9 October: Ik ken den heer Valkema niet. Maar hij heeft het Nederlandsch voetbal een slechten dienst bewezen met die verscherpte overgangsbepalingen. Wat voor nut hebben de duizenden guldens aan spelverbetering besteed, als we de goede spelers, die we hebben, zorgvuldig verdeeld laten over een zoo groot mogelijk aantal clubs? Waarom beletten we — door den heer Valkema — spelers om gemakkelijk van een bescheiden clubje naar een betere vereeniging te gaan? 't Is alles om de kleine clubs in 't gevele te komen, maar onderwijl ondermijnt men de positie van de groote clubs, die het voetbal gemaakt hebben.

De bepalingen van den heer Valkema zouden tegen geronsel van spelers gaan. Maar dan is dat middel erger dan de kwaal. Als er in een klein clubje, dat in den Amsterdamschen Voetbalbond speelt, een goed speler opkomt, moet die jongen naar een betere club; dan moet hij niet onder het devies van clubtrouw of clubliefde blijven modderen in een slecht milieu; dan moet hij naar Ajax of naar Blauw-Wit. Dat komt zijn eigen spel, maar ook, ons voetbal ten goede.

Zaterdag 10 October: Circulaire ontvangen over spelvaarders-cursussen. Daar geeft men techniek van het spel, tactiek. Daar staan docenten bij, die wel verstand van voetbal hebben: Bob Glendenning, Groothoff, Mommers, Hollander; maar daar staan ook namen bij, waarbij je je handen in mekaar slaat: wat moeten die heeren met voetbal?

Zondag 11 October: Per vliegtuig van de K.L.M. naar Brussel. België tegen Polen zien spelen. De Polen zijn nog wel geneigd om tegen ons uit te komen. De rest blijkbaar niet meer. Alleen de Belgen. Onze spelkwaliteit moet omhoog. De heer Valkema moet het bosch in en goede spelers moeten

zich concentreren in de groote clubs. Vroeger jaren hadden Sparta en H.V.V. toch altijd een toevloed van spelers. Toen was ons eerste klas spel nog goed, toen hadden we nog een geduchte internationale reputatie, maar wat we nu bezig zijn te doen, lijkt op zelfmoord. Daar helpen geen twintig spelvaarders-cursussen aan, geen tien boekjes van Groothoff en geen dertig Engelsche trainers, zoo goed als Bob Glendenning.

De Belgen speelden slecht en de Polen nog slechter. Mutters was goed en de pagne in de Merry Grill eveneens.

Maandag 12 October: Aan 't station in Utrecht meneer Warner gezien. Hij at een amandelbroodje. Ik heb altijd eerbied voor menschen, die zóó voor de sport gewerkt hebben als hij. Hij blijft toch de man, die den N.V.B. door de moeilijke jaren heen gelooft heeft. En zoo resoluut en zoo krachtig. Die tijd was heel wat moeilijker. Toen was er nog een pers met tanden, en op die tanden zat haar. Maar nu zijn het oude mummelmondjes, die maar wat brabehelen. Het bondsbestuur heeft de laatste jaren al geen aanval van eenige beteekenis tegen zich gehad. En nu is het maar gemakkelijk om te zeggen, dat dit aan de jongeren ligt. Neen, Groothoff's mond is gesnoerd door een baantje in 's bondsdienst en Meerum en Nijland zijn te gemakzuchtig geworden, en mochten die nog wat willen, dan houdt men hen zoet met ridderorders, eerepostjes en goede dierntjes. De Telegraaf is over de heele linie net zoo ingetogen als de Standaard. Coucke schrijft alleen in plaatselijke bladen en Moorman heeft het te druk met zijn periodieken evenals Strengholt, die ook liever een nota uitschrijft dan een vinnig artikel.

Schoon gelijk, hebben ze allemaal. Maar Warner heeft toch een anderen tijd meegemaakt. En hij heeft er zich kranig doorheen geslagen. Al zijn

critici van toen eeren hem nu en dragen hem op de handen.

Dinsdag 13 October: Het eerste nummer van het Noordelijk Sportblad ontvangen. De sympathieke kleur van het oude groene Sportblad van Groothoff.

Dát was goed! Die technisch-uitstekende stukken van den hoofdredacteur. En dan Nevoh. Geen man ter wereld, die zoo lekker chauvinistisch over Ajax kon schrijven. En dan grapjassen als Dr. van Staveren en S. A. W.

Moge dit groene Noordelijke Sportblad het nog eens zoover brengen als zijn kleurgenoet uit het verleden.

Woensdag 14 October: Ralley Paper te Vorden. M'n paard ging kreupel aan den linkervoet, daarom kon ik niet meerijden, maar wat heb ik toch genoten van dien prachtige herfstdag. Sport moet atmosfeer om zich heen hebben. Onze paardensport in Nederland is goed verzorgd. De heer Couvée en de heer Quarles doen dat uitstekend.

's Avonds in Amsterdam op de Club gegeten. Met kennissen gepraat over de slechte pers die het besluit van het N.O.C. in het buitenland heeft. Een zeer juiste opmerking luidde aldus: Als men dat besluit niet had genomen, zou men kans gehad hebben op ernstige en heel wat schadelijker ontstemming in het binnenland. Misschien wel niet uit de sportwereld het ergst, maar uit dat deel van Nederland, dat rond dat sportwereldje ligt en toch ook nog wel wat te vertellen heeft.

De burgemeester zei het onlangs nog weer zoo raak: Weet je wat jullie fout is? Jullie kijken nooit verder dan de sportwereld. Jullie spreken alleen sportmensen. Jullie blik is verengd door gebrek aan omgang met anderen dan sportmaniakken. Jullie bekijken de wereld en al haar problemen uit den sporthoek. Jullie leven is één groote voetbal! En als 't geen voetbal is dan is 't een tennibal en als 't die niet is dan is 't een honkbal!

Arme, leeg levens, aldus de burgemeester en hij bestelde z'n zesden whisky!

TARTUFFE

Golf

WIE KUNNEN GOLF SPELEN?

Er zijn verschillende vormen van sport en spel, die slechts voor bepaalde leeftijden geschikt zijn, of waarbij de seksen niet allebei gelijkelijk voordeelen hebben.

Voetbal b.v. wordt nog wel ereis door senioren gespeeld, maar zelfs de meest enthousiaste ouden zullen moeten toegeven, dat hun hart er niet mee

accoord gaat, wanneer zij practisch, d.w.z. door eigen spel te veel hart voor den leeren bal willen toonen.

Bij tennis geldt ook een leeftijds-grens.

Vrouwen voetballen ook, doch ronduit gezegd, het is geen vreugde voor het oog om dames achter het leer aan te zien loopen.

Wanneer jongelui, beneden de meer-

JUNGE HOLLÄNDERINNEN

welche gebildeter Familien Pension suchen, finden bei 2 junge Damen dazu Gelegenheit zum Studieren an der Universität; Ausserdem Möglichkeit zum reiten und sonstigem Sport vorhanden. Modern eingerichtete Villa in schönster Lage, unmittelbar am Rhein. Beste Referenzen vorhanden. Anfragen sind zu richten an FRAULEIN ELLEN TEUGE, Kaiser Friedrichstrasse 8, Bonn a/Rhein

SPORT IN BEELD

Een supporter,

die U en Uw elftal nooit in den steek laat, hoofd-, arm- en beenwonden, ontveelingen en schavingen onmiddellijk verzacht en vóór den volgenden wedstrijd geneest, is **PUROL**.

derjarigheidsgrens biljarten, maakt dit geen prettigen indruk.

Doch voor golf bestaat geen beperking, oud en jong kan er aan mee doen, vrouw en man.

Bobby Jones, dien men den eertitel gaf van de „greatest golfer the world has known” begon zijn schitterende loopbaan toen hij 14 jaren oud was. Hij had vijf nationale kampioenschappen behaald, terwijl hij nog student aan de Havard Universiteit was.

In bijna alle landen waar golf gespeeld wordt, kent men dames, die succes op de links wisten te behalen. Ook in ons land.

Van de beroemde vrouwelijke golfers noemen we Miss Glema Collett, die als de meest op den voorgrond tredende speelster in Amerika wordt beschouwd. Zij won vijf maal het kampioenschap voor dames.

Miss Joyce Wethered won den britschen titel vier maal. Zij versloeg Miss Collett twee maal.

Miss Cecil Leith, om nog een enkele naam te noemen, heeft de British Women's Championship vier maal gewonnen.

Waarlijk het is een groot voordeel, dat het spel aan allen zoo veel mogelijkheden biedt. Daardoor kan het gehele gezin er zich aan geven. Men ziet dan ook hoe langer hoe meer, dat het golfspel in de families doordringt.

Iedereen, die geduld heeft, die oog en hand wil oefenen, die graag in de open lucht vertoeft, kan zich aan het golfen geven en er niet alleen een mooie, gezonde sport in vinden, doch ook een versterking der zelfbeheersching, een verscherping van het verstand, geduld, overleg.

Golf spelen is in ons land zeker geen „goedkoop spel”.

Doch daarmee is niet gezegd, dat het een duur spel behoeft te zijn.

In Engeland heeft men door het midget-golf en door het maken van kleine courses, waar alleen met de irons gespeeld wordt, getracht het spel binnen bereik van velen te brengen.

Zoo zag ik dezen zomer in Bangor (Noord-Ierland) een tuin ingericht voor putting, waar bezoekers van allerlei slag zich bezighielden. En het was een plezier om op te merken hoe serieus er gespeeld werd.

Ook in die richting is er in ons land nog heel wat te doen.

De aandacht van de verschillende vakantie-oorden in ons land mag wel eens gevestigd worden op dezen vorm van attractie.

Wie overtuigd golfer is, zal naast de volledige, wel aangelegde en goed bekende 18 holes courses, ook deze mogelijkheid om golf tot zegen en ontspanning van meerderen te doen zijn, willen ondersteunen.

Ruitersport

Het Bestuur der U.S.R. „Bellero-phon” deelt ons mede, dat de vijfde Interacademiale Ruiterwedstrijd 10 November 1931 te Bilthoven zal worden gehouden.

Thans staat deze wedstrijd ook open voor de deelnemers aan de vorige Interacademiale, welke geen student meer zijn. Voor hen is door den heer H. P. Timmermans te Amsterdam een wisselbeker uitgelooft, door den schenker „Mr. Dr. Ir. Pegasus”-beker genoemd. Wederom wordt een Eere-comité gevormd.

Voor reserve-officieren der bereden wapenen is een beperkt aantal rijkspaarden ter beschikking gesteld, welke echter niet worden toegekend aan de oud-studenten. De oefeningen met de rijkspaarden zullen plaats hebben te Amersfoort (Militair uniform verplicht).

Veilig Verkeer**VEREENIGING VOOR VEILIG VERKEER AMSTERDAM**

Te Amsterdam is dezer dagen opgericht het Bureau van de Vereniging voor Veilig Verkeer Amsterdam, kortweg genaamd: het Bureau voor Veilig Verkeer en gevestigd Singel 462, telefoon 34343.

Alle gewenschte inlichtingen zullen hier gaarne worden verstrekt, terwijl voor raadgevingen, wenken of goede ideeën van de zijde van het publiek, bij de veiligheids-propaganda te benutten, het Bureau zich aanbevolen houdt.

Tevens bestaat op het Bureau voor Veilig Verkeer de gelegenheid zich voor het lidmaatschap der Vereniging op te geven.

Automobilisme**GEEN RIJBEWIJSEXAMEN VOOR NEDERLANDERS IN AMERIKA.**

Dank zij de bemoeiingen van de Koninklijke Nederlandsche Automobil-Club behoeven Nederlandsche automobilisten, die tijdelijk in Amerika vertoeven, geen rijbewijsexamen meer af te leggen. Tot nu toe waren namelijk vreemdelingen, die in Amerika een automobiel wenschten te besturen, verplicht, om zich aan een streng rijexamen te onderwerpen. Voor de Vereenigde Staten bestond namelijk niet de bepaling, dat men een automobiel mag besturen, wanneer men in het bezit is van een internationaal rijbewijs. Aangezien omgekeerd echter Amerikaansche automobilisten in ons land kunnen volstaan met het internationale rijbewijs, heeft het Secretariaat der Koninklijke Nederlandsche Automobil Club zich tot de zustervereniging in Amerika, namelijk The Automobile Club of America, gewend, met het verzoek het daarheen te willen leiden, dat aan Nederlandsche automobilisten in Amerika dezelfde faciliteiten worden verleend, welke de Amerikanen in ons land ondervinden. Het gevolg van deze bemoeiing is geweest, dat de Commissioner of Motor-Vehicles in den Staat New-York bepaald heeft, dat met ingang van 22 September l.l. den burgers van Nederland, Italië, Duitschland en Engeland, die in het bezit zijn van een geldig rijbewijs van hun land zonder rijproef een rijbewijs van den Staat New-York kan worden overhandigd, tegen betaling van de kosten en na het afleggen van een eenvoudig mondeling examen, omtrent de verkeersregels en verkeerssignalen. Tevens zullen de aanvragers zich dan moeten onderwerpen aan een onderzoek der oogen.

Dank zij de activiteit van de K.N. A.C. is dus thans een eind gemaakt aan een onbillijken toestand welke Nederlanders noodzaakte om in Amerika een rijproef af te leggen, terwijl een dergelijke proef voor Amerikanen in Nederland niet noodig was.

ZIE DE AANKONDIGING over den

**SPORT IN BEELD-TREIN
NAAR PARIJS**

op pagina 3 van den omslag